

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ*

υπό

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Ν. ΤΡΕΜΠΕΛΑ
Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

Προκείμενον ἥχος δ' (Υ Κ & Ψ Ο ἥχος γ')

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου
Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα (κεφ. β 11)

Ἄδελφοι, δὲ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιάζομενοι ἔξ ένδος πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοῦς αὐτούς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ δνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὅμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθώς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδού ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπει οὖν τὰ παιδία κεκονώνηκε σαρκὸς καὶ αἷματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου τουτέστι τὸν διάβολον καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους δοσοὶ φόβῳ θανάτου διαπαντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ήσαν δουλείας. Οὐ γάρ δή που ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. "Οθεν ὅφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς δύοιωθήναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεύς τὰ πρὸς τὸν Θεόν εἰς τὸ Ἰάσκεσθαι τὰς ἀμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν δὲ γάρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθείς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

* Αλληλούϊα. Ἐξηρεύεται ἡ καρδία μου.

Ἐναγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κεφ. ε 1).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. "Εστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη Ἑβραΐστι Βηθεοδά, πέντε στοάς ἔχουσσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ἐηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὄντας κίνησιν. Αγγελος γάρ καὶ κατέβανεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καὶ ἐτάραττε τὸ ὄντος ὁ οὖν πρῶτος ἐμβάς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὄντος, ὅντις ἐγίνετο, δὲ δήποτε κατείχετο νοσήματι.

Ψ Εἴτα ἀρχεται τὰ εἰρηνικὰ λέγων

Α Καὶ εὐθὺς τὴν συναπτὴν Λ καὶ εὐθὺς τὰ εἰρηνικὰ

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου τεύχους σελ. 241.

"Ἐν τοῖς Γ Δ Η παραλειπομένων τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου εὐθὺς μετὰ τὸ "Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς ἐπακολουθοῦσι τὰ εἰρηνικά. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον παρὰ τοῖς Ζ Κ Α Λ Ψ Υ Ο Π ἀ μ ἀ q ἀ χ.

X Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ θυμιῶν καὶ τὴν κολυμβήθραν.

**Γ Δ Η Κ
Ω Δ Λ Ψ Ο Υ**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου.

Δ Ζ Ο

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Γ Ζ Ο

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων.

Γ Ζ

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπό.

Γ Ζ Ο

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

**Δ Γ Δ Η Ζ Ο Κ Υ
Λ Ψ Ο**

Ὑπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι τὸ ὄδωρο τοῦτο τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἀγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Η Κ Ζ Α Λ Ο Υ

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολιτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ω Κ Ζ Λ Ψ Υ

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτῷ δύναμιν ἱαματικὴν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Δ Η Κ Ζ Ο Λ Ζ Λ Ψ Υ Ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως.

Ο Ζ ἀντὶ τοῦ Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τὸ Ὑπὲρ τοῦ οἴκου τούτου καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δ.

Ο Γ μετά τὸ ὑπὲρ πλεόντων «Ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ».

Ο Δ μετά τὸ «Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου» τὸ «Ὑπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι». Οἱ Η Κ Ζ Α Λ Ψ μετά τὸ «Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου εὐθὺς τὸ Ὑπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι. τοῦτο τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀγ. Πν. Δ Η τῇ ἐπιφ. καὶ δυνάμ. καὶ ἐνερ. Ζ

Ο Ζ μετά τὸ «Ὑπὲρ τοῦ ἀγιασθῆναι.. Ὑπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τῷ ὄδατι τούτῳ τὴν εὐλογίαν καὶ καθαρικὴν τῆς ὑπερούσιου Τριάδος ἐνέργειαν τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι τὸ ὄδωρο τοῦτο ἱαματικὸν καὶ σωμάτων καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως ἀποτρεπτικὸν τοῦ κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ.. τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπέμψαι Κν τὸν Θν ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἀγίον Πνεύμα καὶ φωτίσαι τὰ ὅμματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κ. δ. καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν κερδεῖντων...

Ο Γ «ὑπὲρ τοῦ δοθῆναι αὐτῷ τὴν χάριν ..» Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τὸ Πνεύμα τὸ ἀγίον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀγιάσαι αὐτόν. Ὑπὲρ τοῦ ἐπισκιάσαι ἐξ οὐρανοῦ τὴν χάριν τοῦ ἀγίου Πνεύματος καὶ ἀγιάσαι ἡμᾶς διὰ τοῦ ὄδατος τούτου».

Ο Δ «Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι λατρείαν ψυχῶν καὶ σωμάτων τοῦ Κ. δ. Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι αὐτῷ ἐξ ἀγίων ὑψωμάτων τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κ. δ.»

Ὑπὲρ τοῦ δοθῆναι αὐτῷ δύναμιν Ζ

Ἐπ τοῦ Δ ἐμφανεῖται, διὰ ή αἰτησίς είχε «γνώσεως τοῦ...» ήτοι τοῦ Κ. δεηθῶμεν τῆς φράσεως «διὰ τῆς ὁμοούσιου Τριάδος» ἀποτελούσης πιθανώτατα μεταγνωστέραν προσθήκην.

Ο Ζ «γνώσεως καὶ εὐσεβείας». διὰ τῆς ὑπερούσιου τριάδος τοῦ Κ. δ. Ζ.

Α Ὑπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι ἡμᾶς αληρονόμους τῆς ἐπουρανίου βασιλείας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅπως Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν εὐλογῆσοι καὶ ἀγιάσοι τὰ ὄντα ταῦτα ὡς τὰ Ἰορδάνεια σεῖθρα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντικαπέμψοι ἡμῖν τὴν τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριν διὰ τῆς τοῦ ζωοποιοῦ τούτου ὄντος μεταλήψεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ Ο Ὅπως Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν ἀναδείξῃ ἡμᾶς υἱοὺς καὶ αληρονόμους τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τῆς τοῦ ὄντος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Γ Δ Y H A L K L Ψ Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς.

Q A O Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν χρηζόντων τῆς παρὰ τοῦ Κυρίου βοηθείας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

G D H A L A Q Ψ Y Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον. Τῆς Παναγίας ἀχρόντου

H A Γ O Ἐκφ. "Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις κλπ.

H Καὶ εὐθὺς τὴν εὐχὴν ταύτην

Λ Καὶ ἡ εὐχὴ ἡ συχωτέρᾳ φωνῇ. Εἰρήνη πᾶσι.

Praes. ζ 59, **H A** Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, δὲ Θεὸς ἡμῶν, δὲ μονογενὴς Ἰωανν. a 18. Υἱὸς δὲ ὁν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, δὲ ἀληθινὸς Ἀ' Ἰωανν. s 20. Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ Φαῦλον. λε 10. Θεός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, Ἀ' Τιμ. Γ' 16, ἐκ φωτός, δὲ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, Ἰωαν. a 9 καταύγασσον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἀγίῳ σου Πνεύματι καὶ πρόσθε. a 3, Σοφ. δεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσδίγοντας ἐπὶ τοῖς Σολ. ζ 26. Ἀ' Εβρ. a 9 ἀπ' αἰώνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτῳ τῷ διανεμερῷ σου οἰκονομίᾳ, ἐν δὲ τῷ ἡμέρᾳ σου οἰκονομίᾳ, ἐν δὲ τῷ ἡμέρᾳ δισθενὲς καὶ

'Ο Γ συνεχίζει ὡς ἔξῆς «Ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων. Ὅπως Κύριος δὲ Θεὸς ἡμῶν ἔξελείται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἐπιβουλῆς καὶ ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἀξιούς ἀπεργάσηται τῶν ἐπηγγελμάτων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν. Ὅπως Κ. δὲ Θεὸς ἀναδείξῃ...»

O I A H Z A L Λ Ψ εὐθὺς μετὰ τὴν «ὑπὲρ τοῦ φωτισθῆναι» εἰς τὴν «ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι».

"Οπως Κύριος δὲ Θεὸς ἀναδείξῃ Γ μεταλήψεως τε καὶ ραντήσεως Γ

"Ο Λ «Ψάθε πάντων τῶν χωρῶν, τῆς παπά σου, Κύριε, βοηθείας καὶ ἀντιλήψεως διηθῶμεν»

"Η ἐκφώνησις παραλείπεται ἐν **K A Ψ a Y P e o ρ χ**

Μετά τὴν ἐκφώνησιν οἱ μὲν **H A** τὴν ἀνωτέρω εὐχὴν καὶ μετ' αὐτὴν τὴν «Κύριε δὲ Θεὸς ἡμῶν, δὲ μέγας τῇ βουλῇ καὶ θαυμαστός...»

Οι δὲ **G μ A Q O** ἀεὶ εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ἔχουσι τὴν τελευταίαν ταύτην, ἢν φάνεται νὰ εἰχε καὶ δὲ Ι ἐν τῷ ἐλλείποντι φύλλῳ, ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τοῦ περισσωτέος τέλους.

Οι δὲ **X H L Y X Ψ a δ δ a δ a χ q** μόνον τὴν 'Ο Θεὸς δὲ μέγας καὶ ὑψιστος.

'Ο Λ μέχρι τινός μόνον τὴν Κύριε δὲ Θεὸς ἡμῶν δὲ μέγας... καὶ ὡς συνέχειαν αὐτῆς καὶ τὴν ἐτέραν 'Ο Θεὸς δὲ μέγας καὶ ὑψιστος.

'Ο Π σύνθεσίν τινα ἐκ τῶν δύο εὐχῶν Κύριε δὲ Θεὸς ἡμῶν δὲ μέγας τῇ βουλῇ.. καὶ 'Ο Θεὸς δὲ μέγας καὶ ὑψιστος. 'Ωσαύτως καὶ οἱ εἰ ἀ

πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκαταβάνων ὁ τῶν ἀπάγντων βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ἡξιώσας, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος ὁδοποιήσῃς ἡμῖν τὴν δι' ὅδατος καὶ Πνεύματος ^{Ιωάν. γ 5} ἀναγέννησιν καὶ πρός τὴν πρωτὴν ἡμᾶς ἀποκαταστήσῃς ἐλευθερίαν καὶ δεδμεθός σου, δέσποτα φιλάνθρωπε ράνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους ὅδωρ καθάροις, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὅδατι τούτῳ αἵτησιν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητὶ καὶ τὴν εὐλογίαν σου δὲ¹ αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ πανὶ τῷ πιστῷ χαρισθῆναι λαβῖ² εἰς δύξαν τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὄνόματος³. Σοὶ γάρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ.

Δ Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλάς.

Δ Εὐχὴ τοῦ ἀγιασμοῦ **Η** ἐτέρᾳ ἦν λέγει ἐν ἐπηκόῳ

Δ Εὐχὴ μεγαλοφόνως ἐν ἐπηκόῳ λεγομένη.

Ο Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Εὐχὴ ἐκφωνουμένη.

- 1 Κύριε δ Θεός ἡμῶν, δ μέγας τῇ βουλῇ^{Ψαλ. ζ 1 καὶ} τοῖς ἔργοις,^{ἀλ. Εξοδ. λθ} δ πάσης δρατῆς τε καὶ ἀοράτου κτίσεως δημι-^{10 Δαν. θ 4,} ουργός^δ δ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου καὶ εἰς ἔλεός^{Σειρ. τα 10,} σου τοῖς ἀγαπώσι σε καὶ τηροῦσι τὰ σὰ προστάγματα^{δ πάν-} των τῶν ἐν ἀνάγκαις ἐλεεινὰ προσδεχόμενος δάκρυα^{διὰ γάρ τοῦτο} παραγέγονας ἐν δούλῳ συμφέροντο^{ψαλμού} μορφῇ, οὐ φάσμασιν ἡμᾶς ἐκδειματού-^{μενος, ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι ἀληθῆ δρέγων καὶ λέγων Ιδε, Σειρ. τα 10,} ὑγιῆς γέγονας, μηκέτι ἀμάρτανε.^{Ἄλλα καὶ ἐκ πηλοῦ} ζῶντας διφθαλμούς ειργάσω καὶ νίψασθαι κελεύσας, τὸ φῶς οἰκήσαι^{Κολοσ. α 16,} 10 παρεσκεύασας λόγω^δ τὰς τῶν ἐναντίων παθῶν σπιλόδας ταράτ-^{τος, Δευτ. ζ 9,} των καὶ τὴν τοῦ βίου τούτου ἀλμυράν θάλασσαν καταστείλας καὶ τὰ^{Ψαλ. πη 28} ἀχθηφόρα τῶν ἡδονῶν κατευνάσας κύματα^{Φιλιπ. β 7} Αὐτός, φιλάνθρωπε ^{Ιωάν. ε 14} Βα-

πιστῷ λαῷ χαριζόμενος **Δ**

«Ο σε² μετὰ τὸ τῆς Παναγίας... «Καὶ λέγει τὴν εὐχὴν μεγαλοφόνως³ Κύριε, δ μέγας τῇ βουλῇ καὶ θαυμαστὸς τοῖς ἔργοις... Καὶ βαπτίζων τὸν τίμιον σταυρόν. «Οτι σὺ εἶ ἡ πηγὴ τῶν Ιαμάτων... Καὶ ἀρχεται τροπάριον πλ. δ. Τῶν σῶν δωρεῶν,, Δόξα Χαῖρε κεχαριτωμένη..Εἴτα ἐκτενής καὶ ἀπόλυτις».

1. θαυμαστὸς ἐν δρόγοις **Σ**, 2. δ πάσης φαινομένης καὶ νοομένης φύσεως δημιουργὸς Γ **Σ**, δ πάσης φαινομένης κτίσεως δημιουργὸς **Δ**, δ πάσης κτίσεως δημιουργὸς **Σ**, **Η** Ο **Ω** 3. καὶ τὸ ἔλεος τοῖς ἀγαπώσι σε **Γ** **Σ**, 4. καὶ τοῖς τηροῦσι **Δ** **Σ**, 5. δ ἀνάγκη **Σ**, δάκρυνα καὶ γάρ διὰ τοῦτο **Γ** τάχα γάρ διὰ τοῦτο **Δ** **Σ**, 7. ἀλλ' ὑγείαν τῷ σώματι [ἀληθῆ ἐκ β' χιερᾶς] **Δ** 9. ξῶντος διφθαλμοῦ. **Σ**, ειργάσω καὶ τούτων νίψασθαι **Γ** ειργάσω νίψασθαι Ο καὶ τοῦτον νίψασθαι **Δ** καὶ τούτῳ νίψασθαι **Σ**, **Δ** **Ω** οἰκήσειν παρασκευάσας **Σ**, 10 λόγῳ τὰς τῶν ἐναντίων **Σ**, **Γ** σπιλόδας ταραττούσας **Γ** σπιλόδας πασῶνας **Ο** 11. ταράττειν τὴν **Σ**, 12. ἀχθηφόρα **Γ** **Η** **Δ** κατασκευάσας κύματα **Γ** καταρρέεις κύματα **Δ** Αὐτὸς οὖν φιλάνθρωπε **Σ**, αὐτὸς καὶ νῦν φιλανθρώπος **Δ**

1 σιλεύ, δούς ήμιν χιονοφεγγόφωτον φορέσαι στολήν ἔξ ῦδατός Ἰωάννης τέ καὶ Πνεύματος, καὶ διὰ τῆς τοῦ ὄντος τούτου μετάληψεώς τε καὶ ραντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίσαν ἡμῖν κατάπεμψον, τὸν ρύπον τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν. Ναὶ, δέσποτα, δεόμεθα ἐπίσκεψαι ἡμῶν, 5 ἀγαθέ, τὴν ἀσθενείαν καὶ λασαὶ ἡμῶν τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος τῷ ἐλέει σου· πρεσβείας τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίας τῶν τιμῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· 10 νοῦ· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν δοσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, πατριαρχῶν 15 Ἀλεξανδρείας· Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούντος καὶ Νικολάου

1. χιονοφεγγούς Σ₃ χιονοφεγγόφωτον Γ Η ἔξ ῦδατος καὶ πνεύματος Ζ Α Ο Σ₃
2. καὶ πνεύματος ἀπόσμηξον ἡμᾶς διὰ τῆς τοῦ ὄντος τούτου καταδύσεώς τε καὶ φαντισμοῦ τῆς σῆς εὐλογίας τοὺς ϕύποντας καθάραι τῶν πάθων Γ Δ Σ₃ τῆς εὐλογίας Δ ἀπόσμηξον ἡμᾶς διὰ τῆς τῶν ὄντων τούτων καταδύσεώς τε καὶ φαντισμοῦ τῇ σῇ εὐλογίᾳ τοῦ ϕύποντος Σ₃ Ζ. μεταλήψως καὶ φαντισμοῦ Η Ζ Α Ο 4. τοῦ ϕύποντος τῶν πάθων Δ Σ₃
Ναὶ δεόμεθα Ζ Ναὶ, δέσποτα, τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν ἐπισκεψάμενος πρεσβείας.. Γ Δ Σ₃ Ναὶ, δεόμεθα ἐπίσκεψαι Ζ Α φιλάνθρωπε, δέσποτα Ζ Α Σ₃ Ο 5. τὴν ταπείνωσιν (ἡμῶν τῶν οῶν οἰκειῶν προσδεξάμενος ἐλέησον [ἐκ β' χειροῦ]) κατὰ τὸ μέγα σου ἐλεός.
Οὐι οὐ εἰ ἡ πηγὴ τῶν λαμάτων.. [ῆ] εὐχὴ λαμβάνει πέρας] Δ 6 Η πρεσβείας; καὶ τικεσίας τῆς ἀγίας ἀρχάντων δεσποινῆς Σ₃ πρεσβείας τῆς ὑπεραγίας δεσποινῆς Η Ζ Ο

7. Μαρίας τῶν τιμῶν Ζ Μαρίας τῶν ἀγίων ἀπουρανίων δυνάμεων Σ₃ Η Ο
8. ἀσωμάτων ἀρχαγγέλων Γ δυνάμεων τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ, τῶν ἀγίων Σ₃ τοῦ τιμίου προδρόμου Η τιμίου προφήτου Προδρόμου Ο 10. τῶν ἀγίων καὶ πανευφήμων Η Σ₃ Ο ἀγίων καὶ ἐνδόξων πανευφήμων ἀποστολής Ζ. ἀποστόλων, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων θαυματουργῶν λαζαρῶν καὶ ἀναργύρων Κοσμᾶ. Ἰωάννου καὶ Παντελεήμονος καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων, δὲν ταῖς πρεσβείας φύλαττε Σ₃ ἀποστόλων τῶν ἀγίων καὶ Θεοφ. πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου Χ. Γεργ. τοῦ Θ., Βασ. τοῦ μεγάλου, Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων θαυμάτων Ἀναργύρων Γ ἀποστόλων, τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου. Καὶ φύλαττε Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν Η Ο ἀποστόλων τῶν ἀγίων καὶ θαυμάτων Ἀναργ. Ζ Ο.

'Ἐν τῷ Α «ψυχῆς τε κοὶ σώματος τῷ ἐλέει σου. 'Ο Θεὸς δὲ μέγας καὶ ὑψηλός, ὁ ἐν Τριάδι...» 'Αναργύρων.. 'Εμολάσου' τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐνδόξου πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ παιδεύοντος ἡγαπημένου ἐπιστηθίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου, Θεοδώρου, Πρόστιν, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ λαμπτικῶν ιερομάρτυρων Βλασίου, Υπατίου καὶ Χαραλάμπους· τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θέολης, Βιβλίαρις, Μαρίνας, Εἰρήνης καὶ Ἀναστασίας καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων, δὲν ταῖς πρεσβείας φύλαττε...» Γ ἀνευ τοῦ (ἐκ γ') Γ Ζ Ο Σ₃ οιώματος ὑγείαν Γ

..Διοιμήδους, Τρύφωνος καὶ Θαλλελαίου, τοῦ ἀγίου καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος

Μύρων τῆς Λυκίας τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἀγίων καὶ ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου καὶ Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπετόρων Ἰωάκειμ καὶ Ἀννης· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου, Σαμψών καὶ Διομήδους, Μωκίου καὶ Ἀνικήτου, Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος· τοῦ ἀγίου (τῆς ήμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελούμεν· καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων. Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς δούλους σου τοὺς πιστούς βασιλεῖς ἡμῶν (ἐκ γ'), χάρισαι αὐτοῖς ψυχῆς καὶ σώματος τὴν ὑγείαν καὶ τῇ δουλικῇ σου ταύτῃ τῶν χριστιανῶν πολιτείᾳ ποίησον κατὰ πάντα ἐπιέλεικεῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς δρθιοδόξων, τῶν δρθιοδομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν μισούντων καὶ ἀγαπῶντων ἡμᾶς· τῶν διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν περιεστῶτῶν καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὑχεοθεῖ ύπερ σύτῶν. Μνήσθητι τῶν ἀγίων ἐπεὶ Μακκαβαίων ἥπατος μητρὸς φύτῶν Σολομόνης καὶ ταῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου. Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους σου... Ω

χάρισαι αὐτοῖς κατὰ πάντα ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ τῶν τῆς δουλικῆς σου ταύτης τῶν χριστιανῶν πολιτείας πράγμασι (;) τὸ ὑγιές τε καὶ ἀνοσον, κατὰ πάντα εὐφημίον τε καὶ σωτήριον. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ἀρχιεπισκ. ἡμῶν τοῦδε. Μνήσθητι Κύριε, τοῦ πρώτου ἡμῶν τοῦδε καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων... Σ_ε

καὶ τοῖς δουλικοῖς ταύτης τῶν χρ. πολιτείας κατὰ πάντα εὐφημίον τε καὶ σωτήριον Γ πολιτείᾳ κατὰ πάντα ΗΩ πολιτείᾳ Ἰλεως γενοῦ κατὰ πάντα Ο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Η καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος Ο ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Μνήσθητι, Κύρ., τοῦ περιεστῶτος λαοῦ καὶ τὸν δι' εὐλόγους... ἀπὸλ. ἀδελφῶν ἡμῶν. Μνήσθητι, Κ., τὸν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάρρυσαι αὐτοὺς καὶ ἐπίσκεψαι καὶ ἐλέησον καὶ ἵσσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. "Οτι σὺ εὶ δ ἄγιασμὸς Γ σωτηρίας αὐτῶν καὶ τῶν ἀγαπῶντων Ω καὶ τῶν διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶν περιεστ. Ω ἀναξίοις αὐτῶν ὑπερεύχεοθαι ΗΩΟ "Οτι σὺ εὶ δ Θεὸς ἡμῶν καὶ σωτῆρ καὶ σοὶ τὴν δόξαν ΗΩ

"Ἐν τῷ Ι ἡ μετὰ τὸ ἔλλειπον φύλλον σελίς ἅρχεται «καὶ ἀνάρρυσαι αὐτοὺς καὶ ἐπίσκεψαι καὶ ἵσσαι πάντας κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Καὶ βαπτίζων τὸν σταυρὸν ἐκφωνεῖ «Οτι σὺ εὶ ἡ πηγὴ τῶν ἱαμάτων...»

τάγματος καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ δούλου σου τοῦδε. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου ἐκκλησίαις καὶ μεμημένων τῶν πενήτων. Μνήσθητι, Κύρ., τῶν μισούντων.. διακονούντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιεστῶτος λαοῦ καὶ ἀπεκδεχ. τὸ παρὰ σου πλούσιον ἔλεος καὶ ἐῶν δι' εὐλόγους... ἀπολειφθ. ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐντειλαμένων Λ

τῶν καρποφορούντων καὶ καλλ. ἐν τῷ ἀγίῳ οἴκῳ τούτῳ καὶ μεμνημ. τῶν πενήτων. Μνήσθητι, Κύριε, δ Θεὸς ἡμῶν, περιεστῶτος λαοῦ καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐλέησον καὶ ἐπίσκεψαι, καὶ ἵσσαι πάντας κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. "Οτι σὺ εὶ ἡ πηγὴ... Σ_ε

σθητι, Κύριε, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ θλίψεσιν ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατά τὸ μέγα σου ἔλεος, πάσης ἀνάγκης ρυδμενος.

“Οτι σὺ εὶς ἡ πηγὴ τῶν Ιαμάτων, Χριστέ, δὲ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

[Αντὶ τῆς ἀνωτέρω εὐχῆς οἱ Κ Λ Ψ υ ἔχουσι τὴν κατωτέρω τοῦ Α συνδυάζοντος ἀμφοτέρως].

Κ Λ Καὶ εὐθὺς ἀρχεται τῶν εὐχῶν ὁ Ἱερεὺς μεγαλοφρόνως.

Ψ Εἴτα τὴν εὐχὴν

Λ Ψ Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

1. **Κ Λ Λ Ψ Υ** ‘Ο Θεός δὲ μέγας καὶ ψιστος, δὲ ἐν Τριάδι ἀγίᾳ προσκυνούμενος, ἡ προσιώνιος φύσις, ἡ ὑπερούσιος καὶ ἀτελεύτητος μεγαλειότης, ἡ ἀνεξιχνίαστος δύναμις, ἡ ἄρρητος ἔξουσία, ἡ τῆς σοφίας πηγή, τὸ τῆς ἀγαθότητος ὄντως ἀνεξιχνίαστον πέλαγος. 5. Σύ, φιλάνθρωπε δέσποτα, δὲ τῶν προσιώνων θάυμασιών Θεός, δὸν οὕτε ἔννοια καταλαβέσθαι δύναται, οὕτε λόγος ἐρμηνεύσαι λογίει, ἐπιβλεψον καὶ τανῦν ἐφ’ ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ δάς ἐν τῇ διανοίᾳ ἡμῶν, πνεύμα σοφίας καὶ συνέσεως, ἀξιον τοῦ εἰς τὰ διάτα φθάσαι τῆς σῆς ἀγαθότητος καὶ τὸν ἔλεον 10. ἐπιπάσσασθαι τῆς σῆς χάριτος, ἐκ σοῦ γάρ καὶ τῆς σῆς ζωοποιοῦ δωρεᾶς καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς κατὰ τὸ θέλημα τὸ σὸν καὶ τῆς εὐδοκίας τοῖς ἀνθρώποις ὑπάρχει. Καὶ κατάπεμψον ἡμῖν τὴν σὴν εὐλογίαν καὶ τῶν Ιαμάτων τὴν χάριν ἐπὶ τὸ 15. ὅριον, δὲ τὸ λουτρὸν τῆς παλιγγενεσίας τῶν ἡμάρτιας μολυσμῶν καὶ ἀνάκτησιν τῶν ἐπισυμβαινόντων ἡμῖν παντοίων ἀρρωστημάτων καὶ

‘Ἐν τῷ αὐτὸν μέτα τὴν εὐχὴν Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ μέγας τῇ βουλῇ... ἡ εὐχὴ ‘Ο Θεός δὲ Θεός ἡμῶν ὁ τὸ πικρὸν ὄντων... (περὶ οὓς καὶ κατωτέρω). Καὶ μετ’ αὐτὴν τὴν εὐχὴν Κλίνον, Κε...

1. ‘Ο Θεός δὲ μέγας δὲ ψιστος Κ Ψ ‘Ο εὐσπλαγχνος καὶ ἐλεήμων Θεός, δὲ Θεός Α ἀγία ὑμεούμενος Υ 2. φύσις καὶ ἀτατενίτης Λ ὑπερούσιος καὶ ἀκατάληπτος καὶ ἀτατενίτης Λ. 3. δύναμις ἡ ἀδρατος ἔξοντα Ψ δύναμις καὶ ἀδρατος Λ 4. πηγὴ καὶ τῆς ἀγαθότητος ἀβυσσος τὸ τῆς εὐσπλαγχνίας ἀπεριφριστον πλειας Λ 5. δέσποτα τῶν ἀπάντων δὲ τῷ Α δὲ οὐτε νοῦς οὐτε ἔννοια Λ 6. Ισχύσι Λ 7. ἐφ’ ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς Λ Λ 8. σοφίας καὶ γνώσεως ἀξιον Λ 10. ἔλεον τὸν σὸν ἐπισπ. χάριτος Λ

11. τῆς ζωοποιοῦ χάριτος δωρατος Λ.

11. καὶ τὸ διεργεῖν κατὰ τὸ θέλημα τὸ σὸν καὶ τῆς σῆς εὐδοκίας τοῖς ἀνθρώποις διάχει + [δε σταυρὸς Ίων β' χειρός] καὶ κατάπεμπον Κ θέλειν ὑπάρχει καὶ τὸ διεργεῖν κατὰ τὸ σὸν θέλημα καὶ τὴν σὴν εὐδοκίαν. Διὸ κατάπεμπον Λ 12 τῆς σῆς εὐδοκίας Υ.

13. ἐπὶ τῷ ὄντω τούτῳ Λ ἐπὶ τὸ ὄντω τούτῳ + (καὶ ἐν τῇ φραγῇ β' χειρός) Υ δὲ τῷ λουτρῷ τῆς Κ Ψ Υ 15. τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν χαρισάμενος Λ χαρισάμενος Ψ τοῦ τῆς ἀμαρτίας μολυσμοῦ Λ 16. καὶ ἀνάκλησιν τῶν ἐπισυμβάντων Λ καὶ ἀγακαλησιν τῶν διεισμούντων Λ

Ησ.
Ψαλ.
Δαυ.
Γεν.
Σεπ.

Ησ.
Φιλιπ.

Ττ.

1 καταξίωσον ἡμᾶς, ἐρραντισμένους τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ λελουμένους τὸ σῶμα ὅδατι καθαρῷ, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφορεῖν καὶ αὐξῆν εἰς θεικαὶ τὴν εἰς τοὺς δεομένους συμπάθειαν ἀόκνῳ σπουδῇ.
 5 πρὸς θεραπείαν τῶν πεπονηκότων ἀδελφῶν ἡμῶν διὰ παντὸς ἐπιδεικνυσθαι, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας καταξιούμενοι τῶν τε ψυχικῶν ἀρρωστημάτων καὶ τῶν σωματικῶν ἀλγηδόνων τὴν ἀπολύτρωσιν κομιζομένοις καὶ κατάπεμψον ἡμῖν τὰ τῆς σῆς φιλαγθρώπου δωρεὰς ἴامατα ἐν τῷ παρόντι ὕδατι, οὐ πρὸς ἥδονήν σαρκός, ἀλλὰ πρὸς ἵαστον ψυχῆς τε καὶ σώματος ἡ ἐπιτελουμένη παρ' ἡμῶν λατρείᾳ πανευματική. Ναὶ, δέσποτα, τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐπικαμπτόμενος, δοῦνδη ἡμῖν τὴν χιονοφεγγῆ ταύτην φορέσαι στολὴν ἐξ ὕδατός τε καὶ Πνεύματος, [καὶ διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ τὴν σὴν εὐλογίαν ἡμῖν κατάπεμψον, τοὺς ρύπους τῶν παθῶν ἀποσμήχουσαν]. Πρεσβείας καὶ ἱκεσίας τῆς παναχράντου δεσποινῆς ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· τῶν τιμίων ἑπόρων δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδέξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμίδα καὶ
 10 Δασιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἐρμολάου; Σαμψών καὶ Διομήδους καὶ Θαλλελαίου· τῶν ἐν ἀγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ

'Ἐβρ. 1 22

Κολοσ., α 10

Ρωμ. 1β 11

Ιωαν. γ 5

2. πονηρᾶς λελουμένους Λ Κ τῷ σώματι ὕδατι Λ Λ Κ Ψ

3. ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγαθῷ Λ 4. δεομένους γυνομένην παντοῖαν συμπάθειαν Λ 6. ἐπιδεικνυσθαι τῶν τε ψυχικῶν Υ εὐσπλαγχνίας διὰ παντὸς καταξ. Λ τῶν τε ψυχικῶν ἀλγηδόνων καὶ τῶν σώματ. ἀρρωστημάτων τὴν Ψ 7. σωματ. ἀλγημάτων Λ ἀπολύτρωσιν κομισμένος Λ

8. τὰ τῆς φιλανθ. σου δωρεᾶς Κ 9. ὕδατι τούτῳ Λ οὐ γὰρ πρὸς ἥδονήν Ψ σαρκὸς καὶ αἷματος Υ 10. ψυχῆς καὶ σώματος Κ Ψ Λ Υ ψυχῶν τε καὶ σώμάτων ἐπὶ τῇ εἰς οὐ τὸν Θεὸν ἡμῶν πλοτεῖ ἐπιτελουμένη παρ' ἡμῶν πνευμ. λατρείᾳ τῇ μεστείᾳ καὶ ἴνσοιᾳ τῆς παναγίας, ἀχράντου.., Λ σώματος ἐπιτελουμένη Ψ 11. τὴν ταπεινωσιν Ψ Υ 12. ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος Κ καὶ Πνεύματος ἀπόσημησον διὰ τοῦ ὕδατος τούτου καὶ τοῖς οἷς τίσμαις τῆς σῆς εὐλογίας τοὺς ωποὺς τῶν παθῶν ἡμῖν (ἡμῶν Ψ Λ Υ) ἀποκάδαρον προσθίασιε.. Κ Λ Ψ Υ διὰ τοῦ ὕδατος τούτου τοὺς ωποὺς Λ 15—16 καὶ ἴνσοιᾳ τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερσυνδέσου, εὐλογημένης δεσποινῆς ἡμᾶν.. Μαρίας, τῶν ἀγίων ἀπουργαντῶν, ἀλλῶν δυνάμεων Λ Μαρίας, προστασίας τῶν τιμῶν Λ τιμῶν καὶ διπονησίων δυνάμεων Υ 17. τοῦ τιμίου πειρήτου προδότην Κ 18—19 ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδέξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν.., Υ ἀποστόλων, τῶν ἀγίων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δοτῶν καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων.., Διομήδους Θαλλελαίου καὶ Τρύφωνος καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων διὰ ταῖς προσθίασι Λ Μωϋλου καὶ Θαλλελαίου Υ Θαλλελαίου τοῦ διὸν ἀγίοις πατέρος... Νικολάου καὶ Συμεὼν Ψ Κ Υ τῶν ἀγίων μαρτύρων Μακκαβ. Ψ Κ Μακκαβ. τοῦ δούλου καὶ θεοφόρου πατέρος ἡμῶν Ἀθανασίου καὶ πάντων τῶν ἀγίων Ψ Κ προσθίας Κόντρις σῶσον τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν. Χάρισαι αὐτοῖς καὶ πάντα ψυχῆς τε καὶ σώματος ὑγείαν, [ἴδε συνέχειαν ἐν τῇ πρόσηγουμ. εὐχῇ, εἰς ἥν καὶ αὐθις ἐπανέχομεν] Λ προσθίας φύλαττος, Κύριε, τοὺς δρθοδέξους πάντας χριστιανούς, ὑπόταξον αὐτοῖς Κ Κόντρις παντὸς λερατικοῦ Ψ Υ ποιμῆνη καὶ πολιτείᾳ τῷ διὸν ἀστοσον καὶ κατὰ πάντα εὐθυμόν τε καὶ σωτήριον καὶ πάντα ἐπιεικές Λ

1 οἰκουμενικῶν διδασκάλων καὶ ἵεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου¹ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀρχιερέωρχού καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου². Συμεὼν τοῦ ἐν Μάνδρᾳ³ τῶν ἀγίων Μακκαβαίων⁴ τοῦ ἀγίου τῆς Μονῆς⁵ καὶ πάντων τῶν ἀγίων ὃν ταῖς πρεσβείαις φύλαττε, Κύριε τοὺς δούλους σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν (Γ'). Ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα. Χάρισαι αὐτοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκ-
10 κλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πεντῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιεστῶτος λαοῦ καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἐπισκέψαι πάντας καὶ ἵσσαι
15 κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. "Οτι σὺ εἶ δὲ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμ- παντα, δὲ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ..."

ΠΥΓΗΩΚΛΑ Ψ Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν.

20 Υ Η Ω Εὐχή, ἦν λέγει μυστικῶς.

Κ λίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουο σον, ἡμῶν ψολμὸν ἐν Ἱορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀγιάσας τὰ ὄντα⁶ καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τούς διὰ τῇ κλίσεως τοῦ ἑσυτῶν αὐ-
χέτος σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα⁷ καὶ καταξίωσον ἡμᾶς
25 ἐμπλησθῆναι τοῦ ἀγιασμοῦ σου. διὰ τῆς τοῦ ὄντος τούτου μεταλή-
ψεώς τε καὶ ραντισμοῦ⁸ καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς
τε καὶ σώματος.

Σὺ γάρ εἶ δὲ ἀγιασμός τῶν φυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ
σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν σὸν
τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι νῦν κ.λ.π.

ἀληθίας. Μνήσθητι Κύριε τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν (θεῖνα) καὶ πανιὸς ἰσχατικοῦ... Λ [ἴστη συ-
νέχειαν δὲ τῇ προηγ. σύγχρ.] ἀδελφῶν ἡμῶν. Μνήσθητι, Κύριε, πανιὸς μοραχικοῦ τάγματος.
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων Κ Ψ

16. συμπαντα, λατιστε ὁ Θεὸς Κ Ψ σὺν τῷ ἀνάδοχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ λαταρίᾳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Κ Ψ 19 τὰς κεφαλὰς ἡμῶν Ο 21, ἐπάκουο σου Κ 22, τὰ ὄντα
εὐλόγησον, Η Κ Λ Ω Λ Ψ Υ τὸ ὄντω τοῦτο εὐλόγησον Ο 23, καταξίωσον πάντας ἡμᾶς Λ
26, μεταλήψεως καὶ γενέσθω Η Κ Ω Λ Ψ Ο ψυχῆς καὶ σώματος Η Κ Λ Ο 28 Ἐκφώρ. Ζ Ο
Γ Ο δὲ ἀγιασμός, δὲ Ἰλασμός καὶ δὲ φωτισμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν Λ δὲ ἀγιασμός ἡμῶν
Χριστὲ δὲ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ.. Λ Κ Ψ δὲ ἀγιασμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν Υ Ω Ο
"Οτι σὺ εἶ δὲ ἀγιασμός Υ

"Ἐν τοῖς Λ Γ ἐλλείπει δλως ή εὐχὴι αὐτήι. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν "Οτι σὺ
εί δη πηγή τῶν ιμάτων «Και ειθ' οὗτοι βαλλῶν τὸν στιυρὸν ψάλλει τῶν σῶν δω-
ρεῶν» Δ. 'Ἐν τῷ Ι δη ἐμβάπτισις τοῦ στιυροῦ κατὰ τὴν ἐκφώνησιν «Και λέγε τρο-
παρ. Ηχ. πλ. δ'. Τῶν σῶν δωρεῶν».

H Q O Είτα λαβών τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν εὐλογεῖ τὰ
ῦδατα ἐκ γ' κατάγων αὐτὸν δόχιον καὶ ψάλλων τροπάριον καὶ αὐτὸν γ'
εἰς ἥχον β'.

Τῶν σῶν δωρεῶν, ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, πα-
ρορθσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἴαματα. τοῖς ἐν
πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου ἄχραντε.

'Ο Γ ἀντὶ τῆς ἀνωτέρω εύχης τὴν ἐπομένην (ἢν οἱ Β Κ Α ἔχουσι μετὰ
τὴν τελευταίαν εὐχὴν τοῦ Μεγάλου ἀγιασμοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Εὐχὴ λεγο-
μένη ἐν τῇ φιάλῃ):

1 "Ο Θεός ὁ Θεός ἡμῶν ὁ τὸ πικρὸν ὅδον, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς
γλυκύτητα μεταποιήσας καὶ τὰ βλαβερὰ ῦδατα ἐπὶ Ἐλισσαίου ἀλατι θερα-
πεύσας καὶ τὰ Ἱορδάνεια ρεῖθρα ἀγίασας τῷ Πνεύματι σου τῷ ἀγίῳ, Αὔτος
καὶ νῦν, δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὅδον τοῦτο καὶ ποίησον αὐτὸν γενέσθαι πᾶσι
5 τοῖς ἀριθμένοις καὶ τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτῆς εὐλογίας πηγήν, Ιατρεῖον
παθῶν, ἀγίασμὸν οἴκου, πάσης ἐπιβουλῆς ὀρατῆς τε καὶ ἀοράτου ἀλεξιτή-
ριον. Ἐκφών. Σὺ γάρ εἶ ὁ ἀγίασμός.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν ὁ Γ «Ἐίτα βαπτίζει τὸν τίμιον σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ
λέγων "Οτι σὺ εί ἡ πηγὴ τῶν ἴαμάτων, Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν. Ραντι-
ζομένων πάντων ἐκ τοῦ ῦδατος ψάλλομεν τὰ τροπ. ταῦτα· Τῶν σῶν δωρεῶν. 'Ἐκ
παντοίων κινδύνων. Καὶ ἀπολύτε». Ο Λ «Καὶ εὐθὺς ὁ ἵερεὺς λαβὼν τὸν τίμιον
σταυρὸν εὐλογεῖ τὸ ῦδον τοῦ λουτῆρος ἐκ τρίτου λέγων Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
κοὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας, κατάγων
αὐτόν...», ΟΙ Υ Κ Ψ «Καὶ εὐλογῶν τὰ ῦδατα σταυροειδῶς κατάγων..λέγει μεθ'
ἡμῶν ὁ ἵερεὺς Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου..»

ΟΙ Υ Ρ μετὰ τὸ Σῶσον τὸ Τῶν σῶν δωρεῶν καὶ τὸ Πηγὴν ἴαμάτων.. Νεῦ-
σον παρακλήσεσι..Ἐκτενὴ καὶ ἀπόλυτισι.

Ο α «Ἐίτα λαβὼν τὸν σταυρὸν ἐπὶ χεῖρας μετὰ καὶ βασιλικῶν κλάδων...ψάλ-
λον τὸ τροπάριον Σῶσον, Κύριε..ἐκ τρίτου εἰς τὰς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις.
Καὶ οὕτως ἵσταται ραντίζων τὸν τίμιον σταυρὸν ὅτε ὁ ἵερεὺς καὶ πᾶς ὁ λαὸς ραν-
τίζομενοι. Καὶ ψάλλομεν τὰ τροπάρια ταῦτα τῶν σῶν δωρεῶν..Πηγὴν ἴαμάτων..
Νεῦσον παρακλήσεσι..Καὶ ἔτερα Θεοτοκία τὰ δογματικὰ τῶν δικτὸν ἥχων, ἔως οὗ
ἀγιασθῇ ὁ λαός..» Τὰ αὐτὰ περίπου καὶ δ ἀ, μόνον δὲ παραλείπων τὸ Νεῦσον
ἐπάγει μετὰ τὸ Πηγὴν ἴαμάτων «Ἐίτα λέγομεν Θεοτοκία τὰ ἀναστάσιμα κατ' ἥχον
μέχρι τῆς ἀπορραντίσεως δηλονότι». Τὰ αὐτὰ περίπου καὶ δ ἀ δστις μετὰ τὸ Νεῦ-
σον «Ἐίτα τὴν παγκόσμιον δόξαν καὶ τὰ λοιπὰ δογματικὰ Θεοτοκία κατ' ἥχον
ἔως οὗ..»

Καὶ οἱ ἄ ἄ «...ψάλλομεν τὸ παρὸν τροπάριον "Ηχος α' Σῶσον Κύριε ἐκ γ'.
Ωσαύτως καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τοῦτο ἐκ Γον. Ο δὲ ἵερεὺς ραντίζει τὸν λαόν..
Τῶν σῶν δωρεῶν..Πηγὴν ἴαμάτων..Νεῦσον»

Ο χ κατὰ τὴν κατάδυσιν τὸ Σῶσον Κύριε..Καὶ ραντίζοντος τοῦ ἵερεώς τὸν
λαόν, ψάλλονται τὰ τροπάρια ταῦτα Τῶν σῶν δωρεῶν.. Πηγὴν ἴαμάτων.. Τοῦτο
πολλάκις μέχρι τῆς ἀπορραντίσεως. Δόξα καὶ νῦν Νεῦσον.. Καὶ εἰ πολὺς ἐστὶν ὁ

1. ῦδωρ ἐπὶ Β 2. εἰς γλυκὺν Β Κ 3. ἀγίασας τῇ ἀχράντῳ σου ἐπιφανεῖται Β Κ Α 4. καὶ
τὸ ῦδωρ Λ 5. τοῖς μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ Β Κ Α Ιατροῖσιν Β Κ Α 6. οἴκων Β Κ Α

7. Ἐκφών. "Οτι σὸν τὸ κράτος Β Κ Α.

Η Ο Δ Είτα δισπάζεται ό ideoν τὸν τίμιον σταυρόν, ὁσαύτως καὶ πᾶς δ λαός. Εἰδ' οὕτω φαντίζει πάντα τὸν λαὸν καὶ τὴν μιονὴν μετὰ τοῦ ἀγιασματος. Ψάλλονται τροπάρια "Ηχος δ"

Πηγήν ιαμάτων ἔχοντες, ἄγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ίάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες, παρὰ τῆς δεινάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γάρ πρὸς ὅμας δ Κύριος, ὡς δημοζήλους τῶν ἀποστόλων· Ἰδού δέδωκα ὑμῖν τὴν ἔξουσιαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάχετε, δωρεὰν παρέχετε, Ιατρεύοντες τὰ πάθη τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ο Δόξα καὶ νῦν.

Νεῦσον παρακλήσεοι σῶν ἵκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δειγῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλιψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστάσιαν κεκτήμεθα· μή αἰσχυνθῶμεν δέσποιγα, σὲ προσκαλούμενοι.

λαὸς φάλλοιμεν καὶ ἔκ τῶν στιχηρῶν τῆς ὀκτωήχου. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ ναῷ φάλλοιμεν τὸ Ἄξιόν ἔστιν. Είτα γίνεται ἐκτενῆς...

Κατὰ τοὸς **Κ Ψ Λ.** κατὰ μὲν τὴν ἐμβάπτισιν τοῦ σταυροῦ φάλλει τὸ Σῶσον τὸ τροπάριον δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ ἐπομένου· «..καὶ φαντίζων τὸν λαὸν φάλλοιμεν ἡμεῖς...».

Παραλείπουσι τὸ τροπάριον Πηγὴν οἱ Γ.Ι. Καὶ δὲ μὲν Γ ἀντ' αὐτοῦ ἔχει τὸ 'Ἐκ παντοίων κινδύνων. 'Ο δὲ Ι τὸ 'Χαῖρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων. 'Ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Μόνη ὑπάρχεις εἰς εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβειν Χριστῷ τῷ Θεῷ εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ».

'Ο **Κ** μόνον τὸ Νεῦσον. Καὶ εὐθὺς μετ' αὐτὸν σημειοί «Τοῦτο πολλάκις λέγεται μέχρι δηλονότι τῆς ἀπορραντίσεως».

Οἱ **Δ Ο** Καὶ νῦν (ἀντὶ τοῦ Νεῦσον παραλειπομένου) 'Ἐκ παντοίων κινδύνων τούς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν τὴν ἔπιδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὰ τροπάρια ταῦτα «Είτα ἐκτενῆ καὶ ἀπόλυτισις» **Κ Ι Ο Λ.** 'Ο **Ψ** μετὰ τὸ Νεῦσον «Καὶ οὔτως ἀπόλυτισις». ἀνεύ τοῦ ἐκτενῆ. 'Ο **Δ** μετὰ τὸ 'Ἐκ παντοίων «Καὶ ποιεῖ εὐχὴν καὶ ἀπόλυτιν». 'Ο **Ω** «Ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυτις. Εἰ δὲ βούλει μετὰ τὴν συνήθη ἀπασαν ἐκτενῆ λέγε. "Ετι δεδομεθα ωπερ του διαφυλαχθηναι...».

Οἱ **Ο** ε ἀ χ «Είτα 'Ἐλέησον ἡμᾶς δ Θεός καὶ τὰ λοιπὰ συνήθη τῆς ἐκτενῆς. Είτα λέγει "Ετι δεδομεθα ωπερ του διαφυλαχθηναι... 'Ἐπάκουουσον ἡμῶν δ Θεός, δ σωτήρ ἡμῶν... Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλάς. Καὶ λέγεται ἡ εὐχὴ Δέσποτα Πολυέλεες Κύριε δ Θεός ἡμῶν. Καὶ γίνεται ἀπόλυτις». 'Ωσαύτως καὶ δ ἂ μὲ μόνην τὴν προσθήκην μετὰ τὸ 'Ἐπάκουουσον.. «Τινὲς δὲ λέγουσι τὸ Δέσποτα πολυέλεε...» 'Ο χ ὅμως μετὰ τὸ πέρας τῆς εὐχῆς Δέσποτα πολυέλεε..» ἐλέησον καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχάς ἡμῶν ὡς ὀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος. Αὕτη ἔστιν ἡ ἀπόλυτις τοῦ ἀγιασμοῦ,

Σπεύσον. εἰς ἵκεσίαν τῶν σοὶ πιστῶς βιώντων· Χαῖρε δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Α Καὶ εὐθὺς ὁ ἴερεὺς λέγει τὴν ἐκτενῆ.

Πε Α ἀ Ν χ α Ἐλέησον ἡμᾶς δὲ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Δ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον τοῦ συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὅπο τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον, εἴπωμεν.

Λ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἐπισκοπῆς δρυθοδόξων, ὑγείας καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν εἴπωμεν.

Δ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἐπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) ὑγείας καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως.

Δ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν πάντων τῶν πρωτοἱερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, ὑποδιακόνων, ἀναγνωστῶν καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν.

Δ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν δρυθοδόξων χριστιανῶν, τῶν καιροφορούντων, καλλιεργούντων, συμψαλλόντων, διακονούντων καὶ διακονησάντων ἡμῖν ἐν τῷ ἀγίῳ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ ὑγείας καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν.

Δ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν θλιβομένων καὶ ἀρρωστούντων καὶ τοῦ ἔλεον Κυρίου ἐπιδεομένων καὶ ὑπὲρ τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κινδύνου, πειρασμοῦ καὶ ἐπαναστάσεως ἐθνῶν καὶ ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου, εἴπωμεν.

Δ Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἔλεων, εὑμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι

Ο Η Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων ἡμῶν.

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων. Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν. "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ τοῦδε καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν μονὴν καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, ἀλλοφύλων. Κύριε ἔλέησον μ'. Ἐπάκουουσον ἡμῶν δὲ Θεός. Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν. Δέσποτα πολυμέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ δὲ Θεός ἡμῶν πρεσβείας.. Καὶ λέγει ἀπόδυσιν.

Ο Ν "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸ κράτος τῆς ἀγίας βασιλείας τῶν εὔσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν. "Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. "Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν μονὴν ταύτην καὶ πᾶσαν...

Οἱ ἄλλες μετὰ τὸ «...ἐπικειμένης ἡμῖν δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς τὸ Κύριο ἔλέησον μ'»

Οἱ μετά τὸ «...Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐπομβρίσσαι τῇ γῇ ὑετὸν ἀγαθότητος. Ἐπάκουουσον ἡμῶν...»

τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιον τε καὶ ἀκούσιον, εἴπωμεν.

Α "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις καμνόντων καὶ ὑπὲρ τῶν δι^τ εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, εἴπωμεν.

Δ "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἐν ἔξοδίαις καὶ αἰχμαλωσίαις κακουχουμένων χριστιανῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ τοῦ ἔλεων αὐτοῖς ἐπὶ σωτηρίῳ ἀνακλήσει γενέσθαι τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, εἴπωμεν.

Α "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι τὴν νῆσον ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαιρίας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι Κύριον τὸν Θεὸν πᾶσαν ὁργὴν πονηρὰν τὴν καθημῶν κινούμενην καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, εἴπωμεν.

Α "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς τῆς αἰωνίου τῶν ἀμαρτωλῶν κολάσεως καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας, εἴπωμεν.

Α Π "Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ καὶ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος, εἴπωμεν.

Π "Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κν τὸν Θν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Δ Π Ν Ο Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν. Καὶ ἔλεως, ἔλεως γενοῦ (ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμιων γάρ Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν...**Π**).

Η Ν Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν

Ν Καὶ λέγει δὲ ιερεὺς τὴν εὐχὴν εἰς ἐπίκρισον πάντων.

Δ Ν χ ἄ Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησού Χριστέ, δ Θεός ἡμῶν,

Οι **Π Ν Ο** αἱ συνεχίζουσται: «...πλούτου. Καὶ ὑπὲρ τοῦ ὄντος εὔμονη καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὁργὴν (τὴν καθ' ἡμῶν κινοῦμ. **Π**) κινούμενην καθ' ἡμῶν καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης (ἡμῖν **Π**) δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς (καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐπομβρῆσαι τῇ γῇ ὑπὲρ τὸν ἀγαθότητος ἄ N) Καὶ δὲ λαὸς τὸ Κύριος ἐλέησον. Ἐπάκουσον ἡμῶν...»

·Ο **Δ** Εύθυς μετὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτήσεις «Ἐκφών. ·Οτι ἐλεήμων. Καὶ εύθυδις ποιεῖς ἀπόλυσιν». Οι **Η Ν Π** ἄ δε παρεμβάλλουσι τὸ Ἐπάκουσον ἡμῶν δ Θεός. ·Ο χ μετὰ τὸ Νεδόν. Δέσποινα πρόσδεεις. ·Ἐλέησον ἡμᾶς δ Θς. ·Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι. ·Ἐπάκουσον ἡμῶν δ Θεός Εἰρήνη πᾶσι.. Δέσποτα πολυέλεε...

πρεσβείαις τῆς Παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῇ δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν τιμίων, ἐπουρανίων, θείων δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν δούλων θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἰωνῆς καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων, εὐπρόσδεκτον ποίησον...

Χ τὴν δέησιν ἡμῶν, σκέπασσον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ πολέμιον εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δ Καὶ εὐθὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν.

Δ Σοφία. Ὁ ὄν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεός ἡμῶν. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. Δόξα σοι Χριστέ, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δ Καὶ ἡ ἀπόλυσις :

Δ Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων, ἀύλων, νοερῶν, θείων δυνάμεων ἀσωμάτων, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν δούλων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἰωνῆς καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεησταὶ καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.